

Afrikaanse toestanden,

Het is weer hoog nodig dat er water valt. Op sommige plaatsen is het met de mais zo armzalig gesteld dat we afrikaanse beelden voor ogen hebben. De velden liggen er verbrand bij.

Nu kan er wel gehooïd en geoogst worden en de karren met enorme balen rijden dan ook af en aan. Logistiek is er misschien nog wel wat te verbeteren. Er rijden nl bijna evenveel wagens naar het noorden als naar het zuiden. We hebben zelfs een opstopping met file in St Saulge. Drie combines proberen gelijktijdig de belangrijkste kruising van St Saulge te passeren. De ene daalt af en twee proberen omhoog te komen. Als je bedenkt dat 1 zo'n machine alleen al de breedte van de hoofdstraat heeft..... Daarnaast zijn er nog wat vrachtwagens met houtstammen en enkele tractoren met aanhangwagens afgeladen met vierkante balen stro die ook op dit moment het dorp willen passeren. En verder is er ook nog markt. Maar of er genoeg hooi en stro voor de winter is valt nog te bezien. Want een deel van het hooiland wordt nu begraasd en binnenkort zal men de wintervoorraad al aan moeten gaan spreken om bij te voeren. Ook is het graan te hard gerijpt waardoor de halmen te kort zijn en er dus ook veel minder stro opbrengst is.

We hebben afscheid moeten nemen van onze jonge hanen. Ze joegen als bezetenen achter de kippen aan en het werd zo erg dat de kippen zich zelfs begonnen te verstoppen. Een vind ik er terug verstopt in een hol in de mesthoop.

Het nieuwe kippenhok schiet lekker op. Binnenkort kunnen ze verhuizen. De populatie leek redelijk stabiel te blijven: er was weer een kuiken uitgebroed maar het haalt het einde van de maand niet. De rest van de bebroede eieren wordt verwerkt tot honden pannenkoek. Goed

voor de kraamvrouw en we hoeven er ook niet nog meer kippen (lees hanen) te hebben. Maar ondertussen is er weer een andere kip uit het zicht verdwenen. Hoe ik ook speur, haar nest kan ik niet vinden. Slinks fourageert ze in de ochtend uren op het voorterrein om vervolgens weer schielijk te verdwijnen.

Met de pups gaat het goed: in 1 week komen ze 500 gram aan, meer dan hun geboorte gewicht. En op hun 11e levensdag beginnen de ogen open te gaan. Wolfje kan er geen genoeg van krijgen en ligt boven op de bankrand toe te kijken. Taupe wil hem nog niet veel dichterbij hebben tot zijn grote verdriet. Ondertussen zijn ze alweer dik 4 weken en eten ze pap en spelen wat af. Of Wolf binnenkort nog net zo enthousiast is zullen we gaan beleven. Als die kleine tandjes in zijn oren of staart hangen zal hem de lol waarschijnlijk snel vergaan.

Gelukkig voor Wolf is er genoeg afleiding in de vorm van andere honden. Dit tot groot ongenoegen van de katten. Die lopen rond met gezichten als : “kan dit dier niet weg?”

Mijn stallen worden in een mum mechanisch uitgemest. Via een vriend komt er een man met een klein grijpertje en de paardenstal en bergerie staan weer klaar voor een volgend seizoen. Dat scheelt mij heel wat gesleep. En in het najaar komt een bevriende buurman het uitrijden over het land. Organische mest blijft het beste. Ik verkoop op 1 dag 15 lammeren. Allemaal voor de fok, zowel de rammen als de ooiën. Mijn overschot zou eerst naar de slacht, maar op weg naar het slachthuis worden ze voor bijna het dubbele verkocht aan een fokker! Het scheelt weer heel wat grazers op het terrein. Ook overlijdt 1 van de ooiën spontaan. Waarom dat altijd op vrijdagavond moet gebeuren en bij 40 graden buiten temperatuur ontgaat mij volledig. De vossen zitten er niet mee en helpen mee met opruimen.

Ondanks de droogte groeien de courgettes gewoon door. Daar blijven we van oogsten. Ze worden voor een groot deel verwerkt tot soep en ingevroren. De rest van de moestuin heeft het zwaar. Waar de zomer eerst werd vergeleken met die van 2003, spreken ze nu van een vergelijk met 1976. We hebben afgelopen jaar ook relatief weinig sneeuw gehad waardoor de reserves matig zijn. Hebben we eindelijk een bui, dan klaagt de veehouder waar ik net visite rij dat het wel goed is voor de mais maar hij kan nu niet hooien. En dat had hij nu net die dag willen doen.

We zijn deze maand erg druk en er trekken weer vele gasten voorbij. Tot verdriet van de familie komt net als zij er zijn de langverwachte regen. In 2 dagen is het gras weer groen,

mijn pompoenen groeien harder dan ooit. De regen gaat de hele week door en de paddestoelen schieten de grond uit. In de wei komen er overal hele plukken boven. (Maar nog steeds weet ik er te weinig van om ze te eten. Je schijnt ze mee naar de farmacie te kunnen nemen ter identificatie.)

Het besluit voor de kachel valt. In september wordt de open haard omgebouwd en komt er een houtkachel met voldoende vermogen om de benedenruimtes warm te stoken. Wel zullen we dan ook nog wat hout erbij moeten kopen. Want dan brandt de kachel dag en nacht. Het is wel zuiniger stoken dan met de open haard.

Ik breng een bliksembezoek aan Parijs (het valt samen met de laatste dag van de Tour de France en de uitverkoop) om familie naar de trein te brengen en anderen weer op te halen. Het is altijd weer even gezellig.

Al met al weer erg weinig tijd over om in de hangmat door te brengen,

Liefs,

Nol en Koos

